

Élménybeszámolók 2009-ből

Szeptember 5: Burgenlandi várak

Szeptember 5-én, reggel 7 órakor indultunk Burgenlandba. Először az M1 –es autópályán, majd a 85-ös főúton értünk Csornára. Itt a benzinkútnál, rövid egészségügyi pihenőt tartottunk, majd tovább utaztunk Kópháza felé. Első megállónk DOBORJÁN (RAIDING). Itt született Liszt Ferenc zeneszerző 1811. október 22-én, az egykori kastély melletti épületben. Ebben a házban van, az emlékmúzeum, amit megtekintettünk. Ezután KABOLDON (KOBERSDORF) megnéztük az 1222 -1229 között épült vízivárat, melyet a Posa család építtetett gótikus stílusban. A mai reneszánsz és barokk formáját a 16-17. században nyerte el. Innen egy erdős hegyháton 625 méter magasságba épült várhoz, LÁNZSÉR ma (LANDSEE) várához mentünk, amit megtekintettünk. Ezután LÉKA, ma (LOCKENHAUS) következett. Egy Leuka (LUKÁCS) nevű úr volt a vár építtetője, aki II. Béla király korában a főasztalnokságot, és a pozsonyi várispánságot viselte. Utunk utolsó láttnivalója az innen 10 km-re levő, az ország legmagasabban fekvő városa (274 m) KÖSZEG volt. Itt rövid sétát tettünk, majd, 18 órakor indultunk haza Budapestre, ahova 21.30-ra érkezünk meg. (János)

Augusztus 22: Kastélyok és várak Fejér és Tolna megyében

Tác-Corsium – Nádasladány – Dég – Ozora – Simontornya

Sziasztok :)

Újra itt....

Nagy túránk volt a mai (buszos) az Országjárók Köre és a Természetvédők Turista Köre szervezésében.

7 óra Széna tér – indulás – busz megtelt, nincs mire várni, vár a kaland, irány első állomásunk – Szabadbattyán. 8 órára simán, terv szerint ott is vagyunk, a gótikus Kula lakótornyot néztük meg. Vezetőnk is pontos volt, mindjárt bele is kezdett a tárlatvezetésbe.

A sárvízi átkelő melletti két kis domb egyikén épült fel a XIII. században - valószínűleg a tatárjárás után - a háromemeletes torony, amelyet 1543-ban a törökök romboltak le, de a végvárrá lett Székesfehérvárért meg-meginduló magyar rohamok ellen újjáépítették. A török korban virágzó kis település alakult ki a torony körül. A kis vár 1688-ban, a török kiűzése után elvesztette jelentőségét, állapota egyre romlott. 1981-ben nyílt meg a helyreállított toronyban a megyei múzeum török kori anyagát bemutató

kiállítás, a szabadbattyáni régészeti ásatáson előkerült falfestmények kiemelését, helyreállításának menetét, tisztítását, konzerválását és bemutatását kíséri végig rekonstrukciókkal kiegészítve.

Miután kikíváncsiskodtuk magunkat, újra útra keltünk, mentünk tovább Tácra, a Corsiumba.

A mai Tác község területén találjuk a híres régészeti lelőhelyet a Sárvíz keleti oldalán. A szántóföldnek, illetve szőlőnek használt területről a XVIII. századi források római köemlékekről emlékeztek meg. A II. József császár idején végzett térkép-felmérés nagyméretű falmaradványokat mutatott ki a volt község területén. A XIX. században Rómer Flóris, a magyar régészeti kutatások egyik megszervezője bejárta a leletekben gazdag területet és adott leírást az említett – véleménye szerint katonai táborhoz tartozó nagy falakról. A teljes egészében beépítetlen, mintegy 200 hektár nagyságú területen fekvő római kori település feltárása 1958-ban indult meg, azzal a szándékkal, hogy a római települést, a hozzá tartozó ipartelepekkel, külső negyedekkel és temetőkkel feltárja és bemutassa.

A feltárás ötödik évtizedében Gorsium már a nagy Duna vidéki római feltárások egyike, amelynek különleges értéke az antik világ zavartalan megjelenítésének lehetősége.

A másik nagy ókori régészeti park Százhalombattán van, azt is érdemes megnézni, közel van Budapesthez, és nagyon szép, rendezett az is.

Miután 2000 évvel ezelőtről visszajöttünk másfél óra után – megyünk tovább Nádasdladányba – kastélynézőbe.

Nádasdladány Fejér megyében, a Sárvíz mellett fekvő kis település, 1859-ig a Sárdalány nevet viselte, de még ebben az évben a Nádasdy család révén felvette a jelenlegi Nádasdladány községnevet.

Belső helyiségei közül kiemelkedő szépségű a családi arcképcsarnok - mívesen faragott faburkolattal, kovácsoltvas díszítéssel és hatalmas márványkandallóval ékesített Ősök csarnoka.

Az Ősök Csarnokában a 13. századig visszavezethető Nádasdy család híres tagjait ábrázoló egészalakos festményeket helyeztek el.(Fotók) Közülük a két leghíresebb festményt Benczúr Gyula készítette az építetőről, gróf Nádasdy Ferencről és feleségéről, Zichy Ilonáról.

Nagyon szép, le is ülhattünk a csarnokban, amíg hallgattuk a tájékoztatót, fotózni is lehetett, ki is használtuk a lehetőséget.

A kastélyban a kor szokásainak megfelelően elkülönültek egymástól a főszárny földszintjén található reprezentatív társasági terek, a család emeleti szobái, a mellékszárny vendéglakosztályai és az alagsori, vagy a melléképületbe kerülő kiszolgáló helyiségek.

Gyönyörű gondozott park veszi körül, kicsit sétáltunk és megtaláltuk a víztornyot is, sajnos a kis tó befüvesedett napjainkra, víz már nincs benne, de a békák nem adták fel, vidáman kuruttyoltak – valószínűleg egy lápos rész azért megmaradt nekik.

Nem sok pihenőnk van, szinte semmi, egyik helyről megyünk a másikra, most is ezt tesszük – haladunk Dég felé, ahol szintén egy kastély vár ránk, amit megnézhetünk. Amíg megyünk, addig pihenünk - eszünk-iszunk - máshol nincs rá idő.

TERMÉSZETVÉDŐ TURISTÁK KÖRE

Dég Fejér megye délnyugati részén található - természet földrajzilag a terület a Mezőföldhöz tartozik. A Festetics család jóvoltából műemlékben gazdag település. Dég már közel ezer éve lakott - neve az Árpád-korban használt német eredetű (Deeg, Degu) személynévből származik. Igazán fejlődésnek a 18. század második felében indult, amikor itt telepedett le a Festetics család. Nagyszabású építkezésbe kezdtek, megépült az uradalmi központ, és kialakult a kastélypark.

A kastély gyönyörűen van berendezve. említésre méltó a tükörterem - komolyzenei koncertek helyszíne. (Fotók)

Előtérben idős faóriások között hatalmas gyepes tisztás enyhén lejt a völgyében lévő tó felé. Partján fehér, fekete nyár és hársmatuzsálemek, jegenyenyár és erdei fenyők csoportja. (Fotók) A tó szigetén "hollandi" kerti lak áll. Régen csak csónakkal lehetett megközelíteni (ma kis híd vezet a szigetre. A néhol 4-5 méter mély tavon tavirózsák és tömegesen nyíló sárga vízitökök látványa jelent élményt. (Fotók) Rengeteget tudnék írni erről a helyről, de nem teszem, mert megyünk az Ozorai Pipo várába :)

Ozora történelme az őskorba visszavisz bennünket. A Sió első szabályozása a rómaiak nevéhez fűződik. A honfoglalást megelőzően avarok lakták. A falu a szlávoktól kapta nevének első formáját - "Uzra". Első írásos említése 1009-ből származik, a pécsi püspöki alapítólevélből. Az 1848-as magyar honvédség itt aratta első komoly győzelmét Roth és Filipovics csapatai felett.

A volt hercegi nagyvendéglőben lépett fel először színészként Petőfi Sándor. (Fotó) A kétemeletes, négyszög alakú várat Ozoray Pipó, Zsigmond király firenzei hadvezére építette a XV. század elején. Ugyancsak középkori állapotában maradt meg a firenzei mintára épített Sáfrán-kút. 1994-ben a Virágos Városok és falvak versenyén Ozora a falu kategóriában első helyezést ért el. 1995-ben Európa-díjat kapott. (Két tábla is ki van rakva erről a főutcán) . Csodálatosan szép, amit a fotók is bizonyítanak, Sehol nem láttam még ilyen gyönyörű buszvárókat, mint itt, mindenütt virág és virág és virág – felejthetetlen:)

Visszatérve a kastélyhoz: 2001. május 26-án nyitotta meg kapuit a nagyközönség előtt az Ozorai Várkastély, melyben Illyés Gyula életművét és hagyatékát bemutató kiállítás működik, érdemes megnézni igen tartalmas, az író munkásságát nagy alaposággal bemutató kiállításról van szó.

Megint rohanunk, fut velünk az idő is, még egy programunk van mára – Simontornya, mely pár kilométerre van csak Ozorától - úgy gondoltuk, ezt nem szabad kihagyni, megnézzük azt is :)

Simontornya a Sió-Sárvíz völgyének északi kapuja - a település legismertebb nevezetessége a XIII. századtól épült vár, amely minden fontos korszak, így a gótika, a reneszánsz jegyeit is megőrizte. Úgy tűnt, mintha egy kicsit össze lenne stoppolva :) (fotók).

A városközpont meghatározója ma is a vár. A természetes vizekkel, mocsarakkal körülvett erődítmény először csak egy toronyból állt, amelynek emeletén a várúr lakott. Ma fiatal párt fotóztak – csodaszép volt a menyasszony is és a vőlegény is, kicsit meghatódva követték a fotós tanácsát, de biztosan örök emlék marad számukra a Vár falai között történő események. (Fotók)

A kastélyban ma két kiállítás is látható, ezt is szeretettel ajánlom az odautazók figyelmébe.

Fél hatra végeztünk – rendesen elfáradtunk, jól jött a csapvíz – felfrissültünk – és újra buszba szálltunk, indultunk haza – Budapestre. Most nem volt baleset szerencsére, mint a cseszneki utunkon, hét órára már meg is érkeztünk – onnan pedig ment mindenki a maga útján.

Köszönjük Jánosnak és Lacinak a művészetekben gazdag programot, türelmüket, kedvességüket, szeretetüket, mi azzal háláljuk meg, hogy legközelebb is velük tartunk – ha nem bánják. :)

Köszönjük, köszönjük, köszönjük :)

2009. augusztus 22.

tigriske

Augusztus 8: Bakony: Csesznek Vára – Cuha Patak Völgye – Zirc

Sziasztok :)

Újra itt....

Sokat fogok írni – előre mondom – sok helyen jártunk – ezért van téma bőven Szép napsütéses szombat reggel, kibussszal megyünk – telt ház van – de ez így természetes – sokan szeretik kishazánk gyönyörűséges tájait, vidékeit, a mai nap is erről szól – irány a Bakony – ahová másképp nem igazán jutnánk el, csak szervezeten, jó szervezéssel.

Első állomásunk Ászár – kevesen tudják, hogy Komárom-Esztergom megye délnyugati részén, a bakonyaljai részen található, és nevével az oklevelekben 1239-ben találkozunk először.

Híres szülőtte Jászai Mari színésznőnk. Az 1976 októberében megnyílt Jászai Mari emlékházba tartunk, hogy megnézzük az állandó kiállítást, ahol kicsit bővebben betekintheünk a színésznő életébe, munkásságába. A kiállítás maga nem nagy, de hűen szemlélteti az akkori időket, életmódokat, szerepeket - így tisztelegve a híres színésznő előtt.

Újra kibusz, újra egy másik úti cél – irány Ácsteszer – a Táncsics múzeum. A települést Kisbér felől közelítettük meg, egyik túratársnőm mindjárt egy kis viccet is elmesélt erről – pontosabban: a pedagógusok fizetése olyan, mint Kisbér – se több-se kevesebb - valóban így van :)

Ácsteszer egyébként nagyon régi kis falunk, már 1392-től van írásos emléke, Táncsics Mihály szülőháza is itt van - ma emlékhely. Ezt a kiállítást is megnéztük - éhgyomorrra még jól fog az agyunk - ezt túravezetőink ki is használták.

A múzeumtól pár méterre különös hangra lettünk figyelmesek, egy pulyka mondta a magáét, egy páran oda is mentünk megnézni, mit is akar ökelme. Turisztikai látványosság volt ökelme, nem hiszitek el, de háromszorosára fújta fel magát, így fejezte ki nemtetszését az idegenek

ellen. Kattogtak a gépek - jobbról, balról, minden felől fényképeztük, hihetetlenül szép volt, a püspökfalatja akkor volt, hogy három adag pörkölt is kijött volna belőle. A fotókat feltétlenül nézzétek meg.

Pici kitérő után újra kisbusz – mindenki kezd izgatott lenni, a Bakony csodálatos vidékén haladunk – lassan Csesznek vára - a Bakony gyöngyszeme - is feltűnik a messzeségből – várva minket, hogy birtok vegyük, a Bakony hegységében elbújva - egy sziklaszirten látható - Csesznek várának festői kőfalai. 1241–42-es tatárjárás utáni nagy várépítési korszak szülötte. Nagyon sok fotót készítettünk, majd nézzétek meg, az írás végén majd felsorolom, hogy hol láthatóak.

Idegenvezetőnk is volt, és odaadó hallgatók is – spontán még egy nagy hatalmas kecske is hozzánk csapódott, érdeklődve hallgatta, majd elunván a dolgot, körbejárt bennünket – szerintem a fotózáshoz is hozzá volt szokva, mert nagyon jól tudott pózolni:) - meg is örökítettük jó pár fotóval. Csodálatos volt a várból a kilátás magára a falura, a környező hegyekre, rétekre, felejthetetlen emlékként zártuk szívünkbe, de lassan indulnunk kellett, mert az idő könyörtelen – gyorsan megy.

Cuha patak felé vesszük az irányt, Kőpince-forráshoz, ahogy haladtunk, fiatalokkal találkoztunk - sátraznak, főznek - mulatják az időt – jól érzik magukat a Bakonyban ők is – jó látni, hogy kimerészkednek a természetbe és élvezik a lehetőséget, amit az erdő és a természet kínál.

A 4 km hosszú sziklás völgyet a Cuha-patak vájta a mészkő és dolomitsziklába – itt-ott hatalmas nagy üregeket is láttunk. Gyönyörű sziklaszurdokban fölfelé, a patak a vasút és az erdőgazdaság kövezett útja csak nehezen fér el a völgyben.

Az út 8 alkalommal kel át a patakon. Nagy élmény volt körül a köre ugrálva az átkelés. Mindenki élvezte rendesen, volt aki mezítláb, volt aki (János) cipőstől-ruhástól, volt aki balettpózban járt a köveken, szinte lebegett a víz felett. Nem volt eseménytelen – mindenki birkózott a természettel, nevetés, sikongás, kiabálás, fotózás – volt ott minden, mi szem-szájnak ingere :) pazar volt – kellemes hús vizét az én lábas is taposta, végig mezítlábaltam a nyolc átfolyást, most is érzem kellemes – hús vizét. Aztán a völgy kezdett szélesedni, már tisztásokat is látunk., gyönyörű - méter magas virágok nőttek az út mentén - ezeket is lefotóztuk. Néhány száz méter után fahídon átkelve a Porva-Cseszneki vasútállomásra értünk. Vonat nagyon ritkán jár, büfé is egy hónap múlva lesz, vállalkozó fiatalok veszik kézbe majd az ügyet – és aki erre fog majd kirándulni egy hónap múlva – fel fog frissülni, most sajnos nem sikerült. Nem baj, mentünk tovább a vonattal egy megállót (a kisbuszocska Zircen várt ránk) és hamarost kiszálltunk a Bakony kapujában – Zircen. Zirc festői fekvésű kisváros a Magas-Bakonyban, a Zirci-medencében. Magyarország legmagasabban fekvő városa - a városközponton a 400 m-es szintvonal halad át :) Története, amely több mint 900 évre tekint vissza, leginkább a ciszterciek apátságához fűződik. A város jelképe a ciszterci Bazilika minor, mely a középkori apátságtól nyugatra épült az 1700-as években (1737-1752), barokk stílusban. Ma az ország egyetlen vidéki természettudományi múzeuma, a Bakonyi Természettudományi Múzeum kiállítása található meg a templomkertről nyíló épület első emeletén. Továbbá, az Országos Széchényi Könyvtár által üzemeltetett Reguly Antal Műemlékkönyvtár, mely a második emeleten található. Először a könyvtárba mentünk, mert már ránk csörögtek (fél négykor!!), hogy hol vagyunk, mert zárni akarnak – így igyekezni kellett. János nagyon diplomatikusan vett egy fotójegyet (biztos, ami biztos alapon) – no, ezt rendesen ki is használtuk, ahányan voltunk, annyian fényképeztünk – holott nem lehetett volna. Ugyan ez volt a múzeumban is, de ott már meg sem kérdeztük, hogy szabad-e? Hiába – jó kis csapat a mienk, jóban-rosszban összetart :) Szóval mindent jól megnéztünk, minden tudományt magunkba szívtunk, aztán irány kifelé – már jól ki is fáradtunk – megérdemelt a

társaság egy kis lazítást. Két cukrászda is működött egymás mellett a téren, ki-ki abba ment, amelyik szimpatikus volt neki, jól esett a finom nyalánkság. Fél hatkor útra keltünk ismét – irány a kisbusz – irány Budapest, 8 óra tájékára meg is érkeztünk. Sajnos útközben két csúnya balesetet is láttunk, nem mindenkinek volt szerencsés ez a nap.

Nekünk igen :)

A köszönetmondás maradt hátra immár, melyben méltatjuk a két túravezetőnk kitartását, szervezését, leleményességét - hogy kibírták velünk ezt a bakonyi túrát - és remélve, hogy a jövőben is szerveznek hasonlóan szép utat - lefárasztva minket – és minél több élményt adnak majd nekünk.

Köszönjük szépen :)

2009. augusztus 8.

tigriske

<http://kiscsavargo.fw.hu>

<http://www.orszagjarok.fw.hu>

Augusztus 1: Észak- Burgenland

Augusztus 1-én, reggel 7 órakor, indultunk a Széna térről, egy 21 fős, légkondicionálóval és DVD lejátszóval felszerelt kisbusszal. Most csak 15-en utazunk Ausztriába. A mosonmagyaróvári egészségügyi pihenő után, először Köpcsénybe (Kitsee) mentünk, ahol a Batthyányi kastélyt szerettük volna megnézni, ez sajnos nem sikerült, mert már nem mint múzeum működik, csak színházi előadásokat tartanak a bejárat előtt. Azért láttuk a boldoggá avatott szemészorvos, Batthyányi Strattmann László emléktábláját a bejáratnál és fényképeket is tudtunk készíteni a kastélyról és a parkról. A községben működik a Hauswirth nevű csokigyár, melynek termékeit, kóstolók alapján, kedvezményesen meg lehetett vásárolni. Utastársaink éltek is a rendkívüli alkalommal. Innen Hainburg városába utaztunk tovább. A hegy oldaláig mentünk a busszal, majd onnan, a szerpentin gyalogoltunk fel a várba, ahol a kápolna megtekintése után még gyönyörködtünk egy kicsit a város panorámájában, majd továbbmentünk Eckartsauba. Itt, azt a vadászkastélyt tekintettük meg, amelyet eredetileg Ferencz Ferdinánd főherceg részére alakítottak át vizikastélyból, vadászkastélyá. Itt töltötte utolsó ausztriai hónapjait IV. Károly király és Zita királyné, itt őrzik a magyar trónról történő magyar nyelvű lemondó nyilatkozatának másolatát.

Orth an der Dunau, következett, ahol a Orth-i kastélyba, a Nemzeti Park központja is működik. Itt tettünk egy kis sétát, és a szigeten kicsit közelebbről megtekinthettük a természet élővilágát. Ezután, egy programon kívüli ráadás volt, a pazarul helyreállított SCHLOSSHOF kastély és barokk park együttes. Mindenki örült a plusz látnivalónak. Hazafelé még megálltunk egy Mosonmagyaróvári benzinkútnál kávészünetre, így este 21.30-ra, értünk vissza Budapestre.

(János)

Július 18: Szlovákia természeti értékei

(Zseliz, Léva, Garamszentbenedek, Bacsófalvi tó, Nyitra)

Július 18-án, reggel 7 órakor indultunk a Széna térről. Az AROD BT –től bérelt, 21 fős kisbusszal Esztergomon keresztül, a Mária Valéria hídon áthaladva értünk Párkányba. Itt egy rövid egészségügyi pihenő után, továbbutazzunk a 76-os úton Zseliz-re, ahol az alpolgármester vezetésével, először a Schubert emlékszobát, majd a renoválás alatt levő Eszterházy kastély-t tekintettük meg egy fotó erejéig kívülről, majd tovább utaztunk Lévára. Léván a vár tövében levő Barsi múzeumot néztük meg, magyar nyelvű vezetéssel, miután felvettük a Pozsonyból érkező idegenvezetőnket, Arankát, aki a következő programnál, a Garamszentbenedeki Apátságánál is tolmácsolt nekünk. Vele utazunk tovább a Selmeci hegység, Szitnya (1009m magas) hegy oldalába levő, Bacsófalvi tóhoz, amit megtekintettünk. A tóparton lángost ettünk és söröztünk, majd indultunk Nyitrára. Sajnos félúton eleredt az eső, és mire oda értünk, a zuhogó eső nem tette lehetővé, a sétát a várban és környékén, így ez a programunk az időjárás miatt elmaradt. Nyitrán, a busz állomáson elköszöntünk idegenvezetőnktől, és Komáromon keresztül visszautazva, 20.30-ra megérkeztünk Budapestre. Utazás közben a buszon levetítettük, a nap látnivalóit tartalmazó DVD filmeket.

Az út ezúttal is, az Országjárók Köre, és a Természetvédő Turisták Köre közös rendezvénye volt. Az utasok most is megkapták, a térképvázlattal ellátott útvonal ismertetőt, amelyen követni tudták, mind a meglátogatott helyek történetét, mind az útvonalat, ahol keresztülhaladtunk.

Az útról készült képek megtekinthetők a Sétafika képtárában, és a Természetvédő Turisták Köre (<http://termeszetvedok.fw.hu>) és az Országjárók Köre (<http://orszagjarok.fw.hu>) honlapokon is.

A túrát vezette: Schweier László-és Ungerleider János

Május 2:

Cserhát értékei

Tura – Fenyőharaszt - Erdőtarcsa - Buják – Nógrádsáp

Sziasztok!

Újra itt :)

Úgy készüljétek - sokat fogok írni, hisz' sokfelé jártunk, rengeteg szép dolgot láttunk, ezáltal a beszámoló is annak megfelelően nyúlik - de szerettek olvasni - úgyhogy nincs gond :) A Cserhát értékei.... így lett meghirdetve ez a buszos kirándulás, melyet a Természetvédő Turisták Köre és az Országjárók Köre szervezett meg - nevezetesen két kedvenc túravezetőm, akikkel évek óta járom az országot - Ungerleider János és Schweier László vezette :)

Reggel 7 óra, mindenki útra kész, buszra kész, parancs kiadva – indulás....

Széna térről suhanunk ki a városból, irány Tura, ahol a tervek szerint megnézzük a Schossberger-kastélyt. Kicsit korán értünk a faluba, így módunk volt egy kávéra, egy felfrissülésre, kis lazításra.

Tura első említése egy 1220-ban keltezett oklevélen történt. Az Ákos nemzetség ősi birtoka volt, amit 1425-ben a nemzetség leszármazottja Prodavizi Ördög Miklós Zsigmond királynak adományozta cserébe más birtokrészekért. 1633-34-ben a török adóösszeírásban a pesti járásban szerepel két adóköteles telekkel. A terület 1740-ben

a szomszédos Hévízzel együtt Hévízi Nagy Antal tulajdonába került és a királytól adómentességet kapott.

A község közepét elfoglaló hatalmas ősparkban áll az eklektikus stílusú, soktornyú egykori Schossberger-kastély, mely Ybl Miklós tervei alapján épült 1883-ban. A kastély változatos tömegével, számtalan tetőfelépítményével a francia reneszánsz kastélyok formáját idézi. Belül inkább az itáliai hatás érvényesül, az elegáns díszlépcső többszintes, galériás előcsarnokba vezet, amit kürtős felülvilágítók tesznek még magasabbá. A lépcsőház, az előcsarnok falát és homlokzatát - egykor finom, groteszk díszítőfestés borította.

Napjainkban eléggé leromlott az állapota, de ha sétálgatunk az ódon falak között, előbb vagy utóbb meglátjuk benne a szépet és a múltat, a jövőt pedig ki tudja? Vezetőnk is volt, egy kedves ifjú hölgy, és nagy szeretettel mesélt a kastély eredetéről, stílusáról. A kastély parkja gyönyörű, ápolt – tele hatalmas fákkal, szép tavaszi virágokkal. Rengeteg fotó készült, nézzétek majd meg, az írás végén fel fogom sorolni, hogy hol láthatóak ezek.

Most nagyon szép helyre fogunk menni – mindannyiunk örömére.

Megnézzük a Fenyőharaszi Kastélyszállót - ami nincs is messze Budapeستől, csupán 50 km-re - és 13 hektáros őspark veszi körül a kastélyt. Hatalmas fáinak ölelésében található a klasszicista stílusban, 1805-ben épült - Podmaniczky Kastély.

Egy kedves hölgy nagy szeretettel fogadott bennünket, és mesélt nekünk a kastélyról, utána szélnak eresztett bennünket, hogy nézzünk körül nyugodtan – éppen esküvőre készültek nagy bőszen, de azért elmondta még, hogy a műemlék jelleget megőrizve újjávarázsolt háromcsillagos kastélyszálló, a mai kor igényeit 23 korhűen berendezett légkondicionált szobájával és 3 külső apartmanjával magas színvonalon elégíti ki, persze nagyon szívesen jönnek ide fiatal párok házasodni, vagy éppen üzletemberek tárgyalni. A park tele volt virágzó medvehagymával, zsenge fűvel, hatalmas ősi fák nyugodalmasan nézték sétánkat a nagyon reprezentáns területen - még őzikék, fácánok, nyulak is voltak - a nekik elkerített kertben. Őtényleg csodaszép volt. Indulunk tovább – úti célunk Erdőtarcsa, ahol szintén kastélyt fogunk látni és egy magánkézsben lévő arborétumot. Amíg mentünk, természetesen Laci olvasott nekünk a nevezetességekről, hogy mire odaérünk, tudjuk, hogy miről is van szó.

Erdőtarcsa község Nógrád megyében, Cserhát - és ez volt az őrlábnál fekvő icike-picike kis falucska - 624 fő lakja egyetlen falu, ahol jó néhány májusfát állítottak az ott lakók – nagy meglepedésünkre.

A barokk stílusú Szentmiklóssy-Kubinyi-kastély 1770 táján épült Mayerhoffer András tervei alapján. Ma a Magyar Tudományos Akadémia alkotóháza. A kastélyt Szentmiklóssy Antal építtette, majd az emeletes, téglalap alakú épület a Kubinyi család birtokába került. A kastély udvari és kerti homlokzatán timpanonnal lezárt, Szentmiklóssy- és Uza-címerrel díszített középrizalit látható. Lépcsőcsarnokában bábos korlátú barokk lépcső található. Az épületet teljes barokk pompájában állították helyre, ma Nógrád megye egyik legszebb műemléke. Nagyon szép, gondozott, ápolt – kívül-belül – nagyon elteltünk a szépségével.

Ugyanitt a faluban megnéztünk a Mesterházy fenyőgyűjteményt - ez egy magánkézsben lévő kisebb arborétum. Az itt lakó emberek annyira megbíznak egymásban, hogy átjárnak

egymás portái között, ha otthon vannak, hanem (ez nekem nagyon tetszett) és a kulcsot is egy nénitől kaptuk meg, hogy bemehessünk ebbe a csodálatos kertbe. Az utcáról belépve, nem is hinné a halandó ember, hogy a kapun belül milyen csodálatban lesz részre – és ezt inkább a fotók tudnák szemléltetni, mert leírni szavakkal nem igazán lehet, hogy milyen szép. Tessék majd megnézni :)

Húúúúúh... nem fáradtatok még el?

Akkor megyünk tovább – irány Buják, ahol több programunk is lesz.

Buják egy kedves, sajátos hangulatú falu, a Cserhát valódi gyöngyszeme. Műemlékekben, különleges természeti és kulturális értékekben gazdag település kihagyhatatlan látnivalót nyújtott számunkra és gondolom az idelátogatóknak is.

Először Glatz Oszkár festőművész kiállítását néztük meg a helyi Közösségi Házban. Kedves vezetőnk volt, készségesen mesélt nekünk a művész úrról, szokásairól, Szép Erzsókról, a még ma is élő – festményein látható figurákról, akik idő közben vagy meghaltak, vagy nagyon idősök lettek.

Glatz Oszkár (Budapest, 1872. október 13. – Budapest, 1958. február 23.) magyar naturalista festő nagybányai posztimpreszionista stílusban. Erőssége az alakábrázolás, a mozgás ábrázolása, a táj és az ember bensőséges egységének ábrázolása, a népviseletek megörökítése.

Szabad volt fotózni - javaslom – nézzétek meg – mindent elárulnak a képek majd.

Következő állomásunk a Bujáki vár maradványa volt.

Buják várának romjai egy 310 méter magas hegyen találhatóak a falutól északra, erdős hegyektől körülvéve.

A vár magját képező öregtorony valamikor a tatárjárás után épülhetett, de első okleveles említésére csak a 14. század elején került sor. 1317-ben Csák Máté parancsára Ibur fia István ostromolta sikertelenül. 1386-ban a Garaiak birtokába kerül, akiknek kihalásával visszaszállt az uralkodóra. 1424-ben Luxemburgi Zsigmond a szandai várral együtt feleségének adományozta. Utána még jócskán zajlott az élet a vár körül, valószínűleg 1666-ban felrobbantották, többé nem volt katonai szerepe, azóta pusztuló rom – sajnos – de még így is nagyon látványos.

A vár után a Honvéd Üdülő parkjába mentünk, ami szintén felér egy arborétummal, én még gombát is találtam – cserepes gereben a neve – éppen nem ehető, de Magyarországon nagyon ritka és nagyon boldog voltam, hogy végre megtaláltam idén az első gombát. Ui. olyan nagy a szárazság, hogy se híre, se hamva az idén még a gombáknak. (Fotó)

Nagyon szép óriásfenyők, kúszócserjék, virágzó fák és egy hatalmas nagy tó van a parkban, a kastély gyönyörű, be lehetett menni, üdítőt is lehetett kapni, turisztikai látványosságnak számított sokunk számára a toalett – lehet, hogy furcsán hangzik, de így van, olyan ülőkéje volt, ami nejlonnal volt bevonva, és ha megnyomtál egy piros gombot, akkor mindig fordult egyet... mókás volt :)

Elsétáltunk az Egidius forráshoz, szegényke nagyon ki volt száradva, de azért folydogált egy kis víz - nem volt szép látvány - olyan, mint a pávatollak nélkül – kiábrándító. De reméljük,

jön egy kis eső és újra vidáman fog csörgedezni a forrás.
Felkaptattunk a Sasbérci Kilátóhoz is.

A Sasbérci Kilátó 2001-ben került felújításra. A századforduló idején gróf Károlyi Erzsébet volt a település legnagyobb birtokosa. A grófnő készítette a 446 méter magas Fekete hegy csúcsára a négyemeletes, négyszög alaprajzú kilátótornyot. A Sasbérci Kilátó a Cserhát hegység ékessége, gyönyörű kilátással a környező tájra - ameddig a szem ellát.

Gyorsan megy az idő, hamar telik a nap, sietünk, mert megyünk Nógrádsápra, megnézni az Árpád-kori templomot.

Nógrádsáp község Nógrád megye délnyugati szegletében, a Cserhát és a Gödöllői dombság találkozásánál, a Sápi-partak völgyében elhelyezkedő, jelenleg mintegy ezer lelket számláló település. Az első írásos említés a faluról 1219-ből származik.

Éppen misére készültek a helyi emberek, mire odaértünk a Római katolikus templomhoz (Kisboldogasszony), de azért még bekukkanthattunk, fotózhattunk, szeretettel néztek ránk az emberek, szinte öröm volt a szemükben, hogy betévedt a falujukba pár idegen :) A templom a XIV. század végén épült lőréses, kőfallal körülvett templom megőrizte középkori jellegét. Különlegessége a homlokzat oromfalára, részben pedig konzolra épített nyolcszögű tornya.

Falait a középkorban, két sorban falképek borították - a képek több mestertől származnak, a XV. században és a XVI. század elején készültek. (Foto)

Viszont, amit még el szeretnék mondani: ritkán látni olyan temetőt, mint a Nógrádsápi. A sírok tele friss virággal, gondozott, ápolt, mintha angyalok őrködnének a tisztasága felett és látszik rajta, hogy érző emberek lakják, tisztelve a múltat és a jelent.

Kedves Olvasóm!

Lassan elfogy a mondandóm, mindent megnéztünk – amit két Urunk elképzelt erre a napra.

Már csak annyi teendőm van, hogy megköszönjem mindkettőjüknek a fáradtságát, kitartását, szeretetét, mellyel egész nap körbevettek bennünket, gondoskodtak kényelmünkről, szellemi tudásunkról, egészségünkről – hiszen egész nap friss levegőt szívtunk, olyan helyen jártunk, ahova nélkülük nem juthattunk volna el.

Köszönjük szépen :)

2009. május 2.

tigriske

A fotók láthatók:

<http://www.setafika.hu>

<http://www.orszagjarok.fw.hu>

TERMÉSZETVÉDŐ TURISTÁK KÖRE

<http://tvtk.fw.hu>

<http://kiscsavargo.fw.hu>